

Warszawa, dn. 29 sierpnia 2016 r.

**Protokół z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej w sprawie
postępowania habilitacyjnego dr Anny Piątek**

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej, powołanej w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Anny Piątek, odbyło się w dniu 29 sierpnia 2016 r. Udział w posiedzeniu wzięli:

Prof. dr hab. Paweł Kafarski – przewodniczący Komisji
Prof. dr hab. Grzegorz Mlostoń – recenzent
Prof. dr hab. Jacek Młynarski – recenzent
Prof. dr hab. Robert Moszyński – członek Komisji
Dr hab. Miłosz Pawlicki – członek Komisji
Prof. dr hab. Aleksandra Misicka-Kęsik – sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski – recenzent, na zebraniu był nieobecny z powodu długoterminowego wyjazdu zagranicznego.

Recenzje dotyczące oceny jednotematycznego cyklu publikacji oraz ogólnego dorobku naukowego dr Anny Piątek przygotowali trzej recenzenci: prof. dr hab. Józef Mieczkowski z Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr hab. Grzegorz Mlostoń z Wydziału Chemii Uniwersytetu Łódzkiego i prof. dr hab. Jacek Młynarski z Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Opinie dotyczące dorobku dr Piątek napisali dr hab. Miłosz Pawlicki z Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego i prof. dr hab. Robert Moszyński z Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego.

Wszystkie recenzje były zakończone pozytywnym wnioskiem o dopuszczenie dr Anny Piątek do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Zebranie otworzył prof. Kafarski i poinformował, że Habilitantka nie wystąpiła z wnioskiem o głosowania tajne oraz, że żaden z członków komisji nie zaprosił Jej na posiedzenie. Następnie poprosił członków komisji o podsumowanie swoich recenzji i opinii.

Jako pierwszy zabrał głos prof. Młynarski, który stwierdził, że zarówno zbyt ogólny tytuł jak i przedstawiony autoreferat nie ilustrują prawidłowo przebiegu samodzielnej kariery naukowej kandydatki, jednak opisane osiągnięcia mogą stanowić podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Śledzenie rozwoju naukowego i osiągnięć dr Piątek lepiej obrazuje zestawienie chronologiczne publikacji; i tak prace z lat 2005-2011 opisują diastereoselektywne reakcje Dielsa-Aldera z pomocnikami chiralnymi. W każdej z nich autorami korespondencyjnymi są dr Ch. Chapuis i prof. J. Jurczak. Kolejna chronologicznie (2013) dotyczy syntezy modyfikowanego sultamu Opolzera. W tej publikacji dr Piątek jest oznaczona jako autorka korespondencyjna, razem z dr Chapuis. O naukowej samodzielności dr Piątek świadczy fakt, że jest autorką korespondencyjną w trzech ostatnich dwuautorskich pracach (H3, H7, H8). Ostatnia publikacja, chociaż koncepcyjnie odmienna od przedstawionego cyklu (H2-H7) dowodzi podążania samodzielną drogą badawczą. Te ostatnie badania finansowane są w ramach Programu Polsko-Norweskiej Współpracy Badawczej, którym kieruje dr Piątek.

W podsumowaniu prof. Młynarski powiedział, że biorąc pod uwagę zaprezentowany materiał naukowy oraz obserwując wzrastającą samodzielność naukową uważa, że przedłożony dorobek naukowy dr Anny Piątek spełnia wymagania stosownej Ustawy i standardy obowiązujące w Polsce.

Jako drugi głos zabrał prof. Młostoń, który omówił naukowy życiorys kandydatki zwracając uwagę, że przygotowanie rozprawy zajęło habilitantce niemal 15 lat, czyli praktycznie maksymalny okres czasu przewidywany statutem UW na osiągnięcie oczekiwanego awansu zawodowego. Jednak podkreślił, że przedstawiona do oceny rozprawa habilitacyjna stanowi solidne opracowanie, oparte na cyklu 8 prac oryginalnych, opublikowanych w latach 2008-2016. Wspomniał też, że szkoda że ani w cyklu habilitacyjnym, ani w ogólnym dorobku kandydatki nie ma zarejestrowanego opracowania przeglądowego lub rozdziału w książce. Przygotowanie rozprawy przebiegało stosunkowo wolno i w czasie zatrudnienia na stanowisku adiunkta zauważalny jest długi okres zastoju w rozwijaniu działalności publikacyjnej. W całym okresie działalności zawodowej jako pracownik naukowo-dydaktyczny kandydatka publikowała średnio 1 pracę w ciągu roku. Wyraźne ożywienie w działalności publikacyjnej nastąpiło w ostatnich latach przed złożeniem rozprawy.

Prof. Młostoń wspomniał również, że cykl stanowiący podstawę przeprowadzonego postępowania nie jest jednolity pod względem tematycznym. Szczególnie mocno odbiega od niego pierwsza praca [H1] przygotowana w trakcie odbywanego stażu podoktorskiego w zespole prof. Anslyna. Kolejne prace opublikowane po powrocie na macierzysty Wydział są wyraźne powiązane z tematyką prowadzonych w czasie przygotowania rozprawy doktorskiej [H2-H5]. W tej sytuacji dopiero 3 prace z lat 2015 i 2016 [H6-H8], w których kandydatka występuje jako autor do korespondencji, wskazują na prowadzenie działalności naukowej w ramach samodzielnie rozwijanej tematyki badawczej. Jednak tytuł rozprawy został sformułowany bardzo ogólnikowo i słabo sygnalizuje najważniejsze wątki badawcze przedstawione w ocenianej rozprawie habilitacyjnej. Wskaźniki bibliometryczne kandydatki są dobre, średnia wartość $IF=2.35$, $IH=7$, a całkowita liczba cytowań 216 (187 bez autocytowań). Należy zauważyć, że na taki wynik duży wpływ wywarły prace stanowiące pokłosie stażu podoktorskiego, słabo powiązane tematycznie z głównymi wątkami rozprawy.

Prof. Młostoń podkreślił, że istotne znaczenie dla pozytywnej oceny rozprawy, poza osiągnięciami naukowymi, jest posiadanie przez kandydatkę znaczącego dorobku dydaktyczno-organizacyjnego, znacznie wykraczającego poza ramy typowego przypadku adiunkta kandydującego do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w warunkach krajowych placówek naukowych oraz naukowo-dydaktycznych.

W podsumowaniu prof. Młostoń stwierdził, że biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione okoliczności uważa, że pomimo wymienionych słabszych elementów ocenianej rozprawy, kandydatka spełnia ustawowe oraz obyczajowe niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk chemicznych.

Następnie głos zabrał dr hab. Miłosz Pawlicki, który powiedział, że dr Piątek legitymuje się dorobkiem 15 prac w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, które były cytowane ok. 250, a jej indeks $H=7$ (WoS), jednak biorąc pod uwagę etap kariery naukowej dr Anny Piątek nie jest to dorobek imponujących szczególnie, że od obrony doktoratu upłynął znaczący okres czasu (15 lat). Przedstawiony cykl prac stanowi zwartą tematycznie serię koncentrującą się na określeniu korelacji pomiędzy strukturą reagentów a kontrolą jakości tworzonych produktów określając ostatecznie mechanizm procesu. Tak jak przedmówcy zauważył, że pewien dysonans w spójności obrazu tworzy praca H1. Z całą pewnością doświadczenia zdobyte przez habilitantkę w trakcie stażu podoktorskiego stanowiły inspirację do postawienia problemu naukowego, który jest podstawą prezentowanej rozprawy zmieniając optykę postrzegania swoich wcześniejszych badań. Same wyniki stanowią

bardzo interesujące, autorskie podejście Habilitantki do tematyki celowo przeprowadzanej syntezy organicznej. Szkoda więc, że poza pracą ze stażu podoktorskiego wszystkie publikacje były lokowane w czasopiśmie o średniej dostrzegalności (np. Helv. Chim. Acta).

Podsumowując dr hab. Pawlicki podkreślił, że rozprawa w obecnej formie spełnia wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym, a samo osiągnięcie naukowe nie budzi zastrzeżeń. Na podkreślenie zasługuje aktywne zaangażowanie dr Piątek w promocję nauki, jednak pewien niedosyt pozostawia raczej wąskie spektrum prowadzonych w trakcie pracy zajęć dydaktycznych, które w przeważającej części stanowią zajęcia laboratoryjne. Większe zróżnicowanie rodzajów zajęć dydaktycznych daje możliwość rozwinięcia umiejętności niezbędnych w pracy samodzielnego pracownika nauki.

Następnie głos zabrał głos prof. Moszyński, który powiedział, że zgadza się ze wszystkimi wyżej wspomnianymi zaletami i ułomnościami działalności kandydatki. Stwierdził również, że habilitacja jest na wystarczającym poziomie i Kandydatka zasługuje na nadanie stopnia doktora habilitowanego. Szczególnie podkreślił zaangażowanie dr Piątek we wprowadzenia na Wydziale Chemii nauczania internetowego (e-learning).

W podsumowaniu członkowie komisji uznali że, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowe oraz całkowity dorobek naukowy habilitantki, jak również jej osiągnięcia dydaktyczne oraz działalność organizacyjną Habilitantka spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego określone w ustawie, pomimo, że w niektórych aspektach wymagania są spełnione minimalnie to jednak ostateczny obraz jest pozytywny.

Prof. dr hab. Paweł Kafarski .....

Prof. dr hab. Grzegorz Młostoń .....

Prof. dr hab. Jacek Młynarski .....

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski.....

NIEORECZNY

Prof. dr hab. Robert Moszyński .....

Dr hab. Miłosz Pawlicki.....

Prof. dr hab. Aleksandra Misicka-Kęsik – sekretarz komisji.....